

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei d'Arqueologia i Paleontologia
Biblioteca del Patrimoni Cultural

4006

Memòria d'intervenció arqueològica: terrenys d'Altadis s.a. Adjacents a l'Avinguda del c. Vidal i Barraquer Tarragona (Tarragonès)

Susanna Adell Chavarria, Francesc Bosch Puche. Josep Anton
Remolà Vallverdú

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

ÍNDEX

1.- Introducció	2
2.- Situació i entorn físic	3
3.- Antecedents	5
4.- Plantejament i metodologia de la intervenció	8
5.- Descripció de la intervenció	10
6.- Conclusions	14
7.- Bibliografia	15

Annexos

Inventari fotogràfic

Planimetria

1.- INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria fa referència als treballs de seguiment arqueològic que s'han dut a terme entre els dies 27 de gener i 7 de febrer de 2003 a la franja de terreny propietat d'Altadis S.A., situada entre la tanca posterior de la fàbrica de tabacs i el tram de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer de Tarragona (Tarragonès) recentment urbanitzat.

La intervenció ha estat dirigida per l'arqueòloga Susanna Adell Chavarria, amb la col·laboració de Francesc Bosch Puche (CODEX – ARQUEOLOGIA I PATRIMONI), amb la corresponent autorització de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

La nostra tasca ha consistit en el seguiment dels moviments de terres relacionats amb el sanejament, neteja i adequació d'aquest espai sense urbanitzar que pertany a la empresa Altadis, S.A. (Tabacalera), que s'ha fet càrrec íntegrament de les despeses de la intervenció arqueològica.

La present actuació ha estat motivada per la imminent inauguració d'aquest nou tram de vial de la ciutat.

2.- SITUACIÓ I ENTORN FÍSIC

L'àrea intervinguda és espai residual generat, després de la urbanització de tot el PERI 2, entre la vorera oest de la prolongació de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer i la tanca de la part posterior de la fàbrica de tabac. Tota aquesta àrea de la ciutat és un espai amb una gran riquesa arqueològica.

Es tracta d'una extensió de sòl amb una longitud d'uns 245 metres lineals i 3.535 m2 de superfície. Les seves coordenades UTM són 31 TCF 352296 551939 / 352333 551740 / 352345 551703 i 352336 551718.

Aquesta àrea, fins fa poc plenament suburbial, es caracteritza per la presència de la fàbrica de tabacs i el museu de la Necròpolis Paleocristiana, construïts en els anys 20 i 30 del segle XX, que s'estenen per la cruïlla de les avingudes de la Independència i de Ramón y Cajal.

El paisatge d'aquesta zona fins a inicis de la dècada dels 90 es caracteritzava, també, per la presència esporàdica de magatzems, masos i altres edificis accessoris de caràcter agrícola (sínies, pous, pletes, etc.), tal i com mostra l'aixecament topogràfic realitzat per Revenga (1959, Arxiu Municipal).

En època antiga, aquesta zona formava part de la perifèria del suburbi que s'estenia entre l'hipotètic límit meridional de la muralla romana i el llit del riu Francolí. Inicialment, el paisatge sembla caracteritzar-se per una sèrie d'afloraments de pedra del Mèdol limitant les terrasses del riu i una franja costanera d'aiguamolls.

Aquesta imatge hauria patit una primera transformació en època romana: regularització de les zones d'orografia més irregular, establiment d'una primera xarxa viària, explotació dels afloraments de pedra del Mèdol, bonificació dels aiguamolls, etc.

L'element més destacable de la zona afectada per les excavacions és, precisament, el vial romà documentat sota el camí de la Fonteta. Una via que, procedent del nucli emmurallat de la ciutat, es dirigia cap al riu. A banda i banda dels primers nivells de pavimentació de la via es van alçar diversos monuments en forma de torre i, probablement, altres edificacions funeràries i enterraments. Més tard es detecta una successió d'edificacions de funcionalitat diversa que, en les darreres fases d'ocupació, envaeixen parcialment la via pública. S'han documentat, també, enterraments aïllats (predominantment infantils) corresponents a un ús funerari de baixa intensitat datat entre finals del segle III i inicis del V, el mateix període d'activitat de la propera Necròpolis Paleocristiana excavada per Serra Vilaró entre els anys 20 i 30 del segle XX.

3.- ANTECEDENTS

Les restes arqueològiques més properes al solar que ens ocupa són les de la Necròpolis Paleocristiana i les del Parc de la Ciutat. Pel que fa a les primeres hi tenim documentades una sèrie d'estructures anteriors a l'època d'August. En època alt imperial el sector s'urbanitza i al costat de la Via Augusta se situarà una necròpolis anterior al segle III dC. Abandonades les estructures urbanes la zona es converteix en una àrea funerària cristiana (SERRA 1928, 1929, 1930, 1935; AMO 1979, 1981, 1989).

Just a l'altra costat de l'avinguda Ramón y Cajal, en els terrenys de l'antiga fàbrica de gas, actualment propietat d'EROSKI, s'han posat al descobert restes relacionables amb el conjunt anterior. Es tracta d'una basílica paleocristiana, restes d'una vil·la i la continuació d'un carrer que sembla ser el mateix que hi ha al conjunt de la Necròpolis. Ja l'any 1950 Serra Vilaró i Sánchez Real havien documentat en aquest solar gran quantitat de restes ceràmiques, principalment TS Sud-gàl·lica, llàntia i comuna africana (Comissió 1950; TED'A 1987).

Quant a les restes del Parc de la Ciutat, l'any 1913 va ser trobat el sarcòfag d'Aurelia Paulina i alguns enterraments. El 1942 es van documentar més enterraments i un fragment d'inscripció (RIT 902). L'any 1987, amb motiu de les obres de condicionament del Parc, es posà al descobert una important àrea funerària i restes d'una vil·la (TED'A 1987), d'aquestes últimes es finalitzà l'excavació l'any 1990 (REMOLÀ/MACIAS 1994) i van ser integrades al projecte del Parc.

En el mateix costat del carrer Ramón y Cajal, en el número 57, Sánchez Real dóna notícia que, en construir-se l'edifici l'any 1973, "se cortó un pavimento -formado por grandes piedras- de unos seis metros de anchura con bordillos,..." (SÁNCHEZ 1990).

En una finca propera, just al darrera de la Casa del Mar, en el número 4 del Camí de la Fonteta, es trobà un sarcòfag que Hernández ens descriu com "de piedra arenisca, sin labor ni inscripción alguna" (HERNÁNDEZ/MORERA 1892). Sembla ser que es va deixar en el mateix lloc i va ser reaprofitat com a dipòsit.

En el solar conegut com "Casa del Mar", situat en el número 19 del carrer Francesc Bastos, es van documentar amb motiu de la construcció de l'edifici actual, un seguit de restes arqueològiques entre les que destaca una cripta amb pintura mural que va ser restaurada. Es va excavar també una piscina i diversos enterraments de diferents tipologies (VILALTA/TARRATS 1993).

També en el carrer Francesc Bastos hi ha documentades troballes arqueològiques en els números 16 i 18. En el número 16, Sánchez Real dóna notícia de la troballa, en construir-se els magatzems Combalia-Sagrera, d'alguns murs i d'un número no gaire elevat d'enterraments en *tegulae* i en àmfora (SÁNCHEZ 1956). Els treballs realitzats l'any 1993 en el mateix solar van posar al descobert un paviment d'*opus signinum* i un seguit de murs que es trobaven a una profunditat d'entre 1,5 i 2 metres per sota el nivell del carrer Francesc Bastos (CODEX 1993). En el número 18 el Servei d'Arqueologia va realitzar cales de prospecció, dirigides per X. Dupré, que van donar com a resultat la identificació de restes arqueològiques, la qual cosa va comportar que es condicionés la construcció de l'edifici, ni el rebaix de terres ni cap tipus de construcció podia ultrapassar la cota -1 m (entenent per cota 0 el nivell del carrer Francesc Bastos).

Dins del mateix PERI, a la parcel·la 14 de l'illa 5, l'any 1994 l'empresa CODEX - ARQUEOLOGIA I PATRIMONI, va realitzar prospeccions arqueològiques que van donar com a resultat la constatació de la presència de restes arqueològiques a una fondària d'entre 1 i 2 metres per sota del nivell actual del solar. Aquestes restes consistien en tres possibles enterraments en àmfora i en un nivell més antic no associat a cap tipus d'estructura (GARCIA 1994).

Amb posterioritat i dins del mateix PERI 2 s'han dut a terme nombroses intervencions arqueològiques que han permès de constatar l'existència de gran quantitat d'estructures d'època romana concentrades, bàsicament, en les illes 5 (parcel·les 12, 13, 14, 15 i 16), 6 (parcel·les 18, 19 i 20), 7 (parcel·les 22 i 23), 9 (parcel·la 29) i 11 (parcel·les 33 i 34).

Finalment, cal esmentar els treballs d'excavació arqueològica de la prolongació de l'avinguda Vidal i Barraquer que varen posar en evidència l'existència d'un ampli sector periurbà de la Tàrraco romana i la connexió que es va produir entre aquesta zona d'habitat i la zona d'enterraments de la necròpolis paleocristiana.

Cal tenir present que també es va dur a terme una intervenció arqueològica al camí de la Fonteta dins del marc d'un Camp de Treball. El camí de la Fonteta es correspon a l'actual carrer d'Eivissa. Aquest eix viari de la ciutat romana ja es coneixia des de les excavacions de Serra Vilaró en els terrenys destinats a la construcció de la Fàbrica de Tabacs. Anys més tard, durant la urbanització del tram del carrer Eivissa / cantonada carrer de Pere Martell, es van identificar restes arqueològiques corresponents a mausoleus que s'havien implantat en aquest punt en relació al traçat d'aquesta via.

4.- PLANTEJAMENT I METODOLOGIA DE LA INTERVENCIÓ

La intervenció arqueològica realitzada als terrenys propietat d'Altadis S.A. en la part posterior de la prolongació de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer de Tarragona ha consistit en el seguiment dels moviments de terres relacionats amb l'adequació de l'espai entre el carrer i el mur de tancament de la part posterior de la fàbrica de tabacs.

Els treballs s'han realitzat mitjançant una màquina retroexcavadora mixta que ha treballat constantment amb seguiment arqueològic. La seva tasca ha consistit en l'extracció de la coberta vegetal i en la unificació de la cota d'aquest espai sense urbanitzar amb la cota del carrer, és a dir, ha estat necessari desplaçar part del sediment acumulat i rebaixar terres ens els punts on aquesta era sobrera cap a altres on era escadussera. Mereix una especial atenció la tasca de documentació arqueològica realitzada en l'àrea central de l'espai intervingut de dos elements: el tram encara conservat del camí de la Fonteta (època contemporània) i un pou situat immediatament al nord. Aquests dos elements, que s'havien de conservar, han estat netejats manualment per una escola taller de Reus, contractada també per Altadis S.A. La seva tasca, centrada bàsicament en l'extracció de la coberta vegetal, s'ha efectuat amb el seguiment arqueològic corresponent.

El mètode de registre estratigràfic s'ha fonamentat en l'ús de Fitxes d'Unitats Estratigràfiques de tradició anglosaxona. Paral·lelament a aquesta tasca s'ha configurat la documentació planimètrica general, topogràfica i fotogràfica del jaciment, segons assenyala l'article 11 del Decret 231/1991 amb data de 28 d'octubre del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

No s'ha recuperat cap tipus de material arqueològic ja que els moviments de terra han afectat nivells d'origen agrícola d'època contemporània i, essencialment, un important volum de sediment acumulat arran de l'excavació arqueològica realitzada prèviament en l'espai que ara ocupa la prolongació del vial i, també, de la seva urbanització. Tot i així, existien diversos blocs petris

dispersos en l'àrea intervinguda. Essencialment es tractava de carreus d'origen romà però que no es trobaven en la seva posició original. Fins i tot és probable que haguessin estat reaprofitats com a part constitutiva dels murs de tancament del camí de la Fonteta, actualment en molt mal estat de conservació i amb alguns trams enrunats. S'ha optat per no soterrar aquests elements; han estat amidats i fotografiats i, a continuació, s'han dipositat a recer en un extrem protegit.

5.- DESCRIPCIÓ DE LA INTERVENCIÓ

Com acabem d'afirmar en l'apartat anterior la nostra tasca ha consistit en el seguiment arqueològic dels moviments de terres relacionats amb l'adequació de la franja oriental entre la vorera de la prolongació de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer i el mur de tancament de l'edifici de la Tabacalera. Aquests moviments de terres no han afectat nivells arqueològics sinó acumulacions recents de terra i part de nivells agrícoles relacionats amb l'explotació agrària d'aquest espai de la ciutat fins ben entrat el segle XX.

En la descripció de la present intervenció destaquen tres elements que tot seguit analitzarem de forma independent: el tram conservat del camí de la Fonteta, el pou i un conjunt de bloc petris que han estat recuperats.

El camí de la Fonteta

La present intervenció ha permès documentar un tram del Camí de la Fonteta, del qual ja se n'havia excavat una petita cala durant la intervenció arqueològica prèvia a la urbanització de la prolongació de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer, realitzada per CODEX – Arqueologia i Patrimoni. Aquesta intervenció va permetre documentar la seva ocupació des d'època romana fins al segle XIX.

En la present intervenció, un cop s'havia realitzat la seva neteja i documentació, el desplaçament de terres ha comportat que alguns dels seus elements, aquells que es trobaven a una cota inferior a la de la vorera del carrer, quedessin soterrats i, d'aquesta manera, també protegits. Bona part del camí, però, es conserva per sobre del nivell de circulació del carrer actual, fet que pot accelerar la seva degradació.

En aquest espai s'ha conservat un tram de camí d'aproximadament 23 m de llargada i entre 3/3,5 m d'amplada màxima. La seva direcció és oest-est i cap a l'extrem est presenta un molt lleuger gir o petit retranqueig cap al sud-est.

Pel costat nord el delimita un mur de maçoneria d'1,4 m d'alçada i amb un coronament en secció triangular. Es troba en un estat de conservació força precari però conserva tota la llargada. Gràcies a la cala que s'havia realitzat en una intervenció anterior en l'interior del camí¹, s'observa com, uns 20 cm per sota del nivell de pavimentació conservat, aquest mur descansa sobre una fonamentació d'uns 0,8 m d'alçada constituïda per una filada de carreus i fragments de grans blocs petris, probablement d'origen romà i reaprofitats. La part millor conservada correspon a l'extrem occidental, potser cronològicament posterior a la resta. En aquest punt el mur presenta una alçada màxima de 3,35 m, justament en el punt on s'obre una porta amb una llum de 2,20 per 0,9 m. En aquest punt, el senzill coronament de secció triangular es converteix en una motllura un xic més elaborada constituïda per morter i amb fragments de vidre inserits.

El mur de tancament meridional del camí es troba en molt mal estat de conservació i ha desaparegut en alguns trams; tot i així presenta les mateixes característiques constructives que el septentrional, és a dir, es tracta d'un mur de maçoneria amb un coronament de secció triangular². En la banda sud del camí de la Fonteta el nivell de circulació original es trobava uns 1,6 m per sota del nivell del camí. Els trams de mur que s'han conservat ho han fet gràcies a la presència de contraforts, necessaris per contenir la pressió. En l'extrem occidental el mur conserva una alçada màxima d'uns 3 m. Paral·lel al mur de tancament de la fàbrica de tabac hi trobem un primer contrafort d'uns 3 m de llargada. En realitat aquest contrafort marca un branc del camí que gira 90⁰ en direcció sud, del qual se'n conserva el mur de tancament oriental, d'1,20 m i que ha quedat totalment cobert de terra després de la present actuació. L'angle

¹ Amb diverses pavimentacions de terra compactada i graves que oferien una cronologia descendent des del segle XIX fins a l'època romana.

² Realitat que només es constata en l'extrem occidental del tram de camí conservat.

es troba reforçat amb la presència amb una estructura de maçoneria que reforça els murs.

Immediatament a l'est d'aquestes evidències, trobem un tram de mur parcialment desplaçat de gairebé 3 m de llargada i, seguidament, el mur es perd. Cap al centre del tram del camí documentat reapareix el mur en un tram de 5 m de llarg, 1,6 m d'alçada i que presenta al centre, en direcció sud, un petit contrafort de contenció d'1,5 m d'alçada i 1,3 m d'amplada de base. A continuació el mur torna a desaparèixer fins a l'extrem oriental, tocant a la vorera, on en resta un petit tram arrasat a la cota actual de la vorera.

Pou i sínia

Immediatament al nord del tram conservat del camí de la Fonteta i tocant a la vorera occidental de la prolongació de l'avinguda ha estat documentada una estructura circular. Es tracta d'un pou fora d'ús i totalment farcit de terra. L'aixecament topogràfic realitzat per Revenga (1959, Arxiu Municipal) ja recull aquest element i l'anomena sínia enrunada. A més, en aquest plànol s'observa una estructura circular major que rodeja el pou, és a dir, el caminal per on circularia l'animal de tir del qual s'aprofitaria la seva força motriu per a l'extracció de l'aigua. Aquest caminal, però, no arribat fins als nostres dies. És probable que l'abandó del pou o la introducció d'un motor de bombeig elèctric, suposés la seva inutilització i posterior desmuntatge, tònic habitual en aquest tipus de construcció. Tot i així, destaca la seva planta gairebé perfectament circular i no ovalada com és habitual en aquest tipus d'edificacions agrícoles d'obtenció d'aigua. És probable que allò que avui observem sigui una reforma de la sínia que Revenga recull el 1959.

S'ha documentat un cos cilíndric de 2,20 m d'alçada i aproximadament 2,5 m de diàmetre màxim. El cos presenta dues meitats diferenciades: la inferior està constituïda per pedres irregulars de mitjanes dimensions lligades amb argila i morter pobre (és probable que es tracti de la meitat que aniria rodejada pel

caminal) i la superior la constitueix el mateix aparell però es troba arrebossat i presenta reparacions de maons (probable part visible o brocal del pou).

En planta, l'amplada del pou és d'1,6 m de diàmetre rodejada per un brocal o mur de tancament de 0,4 m d'amplada i amb la part superior o boca revestida per una filada de maons. L'amplada total resultant és, doncs, de 2,4 m de diàmetre. Tot i així, la meitat oest s'ovalia fins als 2,5 m de diàmetre màxim. A la part superior de la boca s'han documentat diversos encaixos metàl·lics.

Blocs petris

Finalment, s'han documentat diversos blocs petris. D'una banda s'han recuperat quatre carreus, dos d'ells de pedra tipus mèdol i dos més d'un tipus de pedra indeterminat amb una coloració grisa. És probable que es tracti de carreus d'origen romà però que no es trobaven en la seva posició original. Fins i tot no es descarta que alguns d'ells haguessin estat reaprofitats com a part constitutiva dels murs de tancament del camí de la Fonteta, actualment en molt mal estat de conservació i amb alguns trams enrunats. També s'ha recuperat un fragment motllurat de grans dimensions de pedra tipus mèdol i un bloc petri rectangular d'un tipus similar a la pedra de santa Tecla, amb un ressalt o esglaó d'uns 5 cm en un dels seus costats llargs. Tots aquests elements petris han estat amidats i fotografiats i, a continuació, s'han dipositat en un extrem arrecerat.

6.- CONCLUSIONS

Com a conclusió final només resta apuntar que la nostra tasca ha consistit en el seguiment arqueològic dels moviments de terres relacionats amb l'adequació de la franja oriental entre la vorera de la prolongació de l'avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer i el mur de tancament de l'edifici de la Tabacalera. Tal i com es preveia, aquests moviments de terra no han afectat nivells arqueològics sinó acumulacions recents de terra i part de nivells agrícoles contemporanis.

També s'ha procedit a la documentació del tram del camí de la Fonteta conservat en l'àrea central de l'àrea intervinguda i a la d'un pou situat immediatament al nord.

Atenent a les característiques d'aquest tipus d'intervenció arqueològica, cal dir que no s'ha recollit cap tipus d'evidència i, per tant, no es podrà procedir a dipositar els materials recollits al Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, tal i com dictamina la resolució de la Direcció General del Patrimoni Cultural que autoritza la intervenció arqueològica.

7.- BIBLIOGRAFIA.

- AMO, M.D. del (1928, 1929, 1930, 1935): *Estudio critico de la Necrópolis Paleocristiana de Tarragona*. Tarragona.
- ALFÖLDY, G. (1975): "Die Römischen Inschriften von Tarraco" a *Madridier Forsshungen*, 10, Berlin.
- AMO, M.D. del; BARRIAC, F. (1976): "Hallazgos arqueológicos en el camí de la Fonteta" a *Butlletí Arqueològic* (1975), Tarragona, pp. 107-111.
- Comisió (1950): *Llibre d'Actes de la Comisió de Monuments*, sessió de 10 de novembre de 1950, foli 58 v.
- FITA (1914): "Hallazgos Arqueológicos" a *Boletín Arqueológico*, época II, Tarragona, pp. 147-149
- GARCIA, M. (1994): *Memòria dels treballs de delimitació arqueològica en un solar del C/Eivissa (Parcel.la 14, illa 5 del PERI núm. 2 Jaume I-Tabacalera)*. Memòria entregada al Servei d'Arqueologia de la Generalitat.
- HERNÁNDEZ, B.; MORERA, E. (1892): *Historia de Tarragona*.
- CODEX (1993): *Memòria de la delimitació arqueològica al carrer Francesc Bastos núm. 16. Tarragona*. Memòria lliurada al Servei d'Arqueologia de la Generalitat.
- REMOLÀ, J.A.; MACIAS, J.M. (1994): "L'edifici romà del Quintà San Rafael" a *Butlletí Arqueològic*. Tarragona.
- SANCHEZ, J. (1956): "Límites de la necropolis de San Fructuoso" a *Boletín Arqueológico*, fasc. 55-56. Tarragona.

- SANCHEZ, J. (1990): "La Via Augusta" a *Butlletí Arqueològic*, èp. V, núm. 10-11 (1988-1989), pàg. 139.

- SERRA, J. (1928, 1929, 1930, 1935): *Excavaciones en la necrópolis romano cristiana de Tarragona*. Memòrias de la Junta Superior de Excavaciones y Antigüedades.

- TED'A (1987): *Els enterraments del Parc de la Ciutat*, Memòries d'Excavació, 1. Tarragona.

- VILALTA, M.; TARRATS, F. (1993): "Casa del Mar. Tarragona" a *Anuari d'intervencions arqueològiques a Catalunya*. Barcelona 1993, pàg. 258.

INVENTARI FOTOGRÀFIC

INVENTARI FOTOGRÀFIC

Núm.	Descripció
01	Vista general del tram conservat del camí de la Fonteta des de l'est. Inici d'intervenció.
02	Detall de l'angle sud-occidental del camí de la Fonteta. Des de l'est.
03	Detall del contrafort situat al centre del costat sud del camí de la Fonteta. Des del sud.
04	Vista general del tram conservat del camí de la Fonteta des de l'est. Fi d'intervenció.
05	Detall del mur de tancament nord del camí de la Fonteta. Des de l'est. Fi d'intervenció.
06	Detall del pou situat al nord del camí de la Fonteta. Des del nord-est. Fi d'intervenció.
07	Detall de la porta oberta al nord-oest del camí de la Fonteta. Des del nord. Fi d'intervenció.
08	Conjunt de blocs petris recuperats i documentats.

1

2

3

4

5

6

7

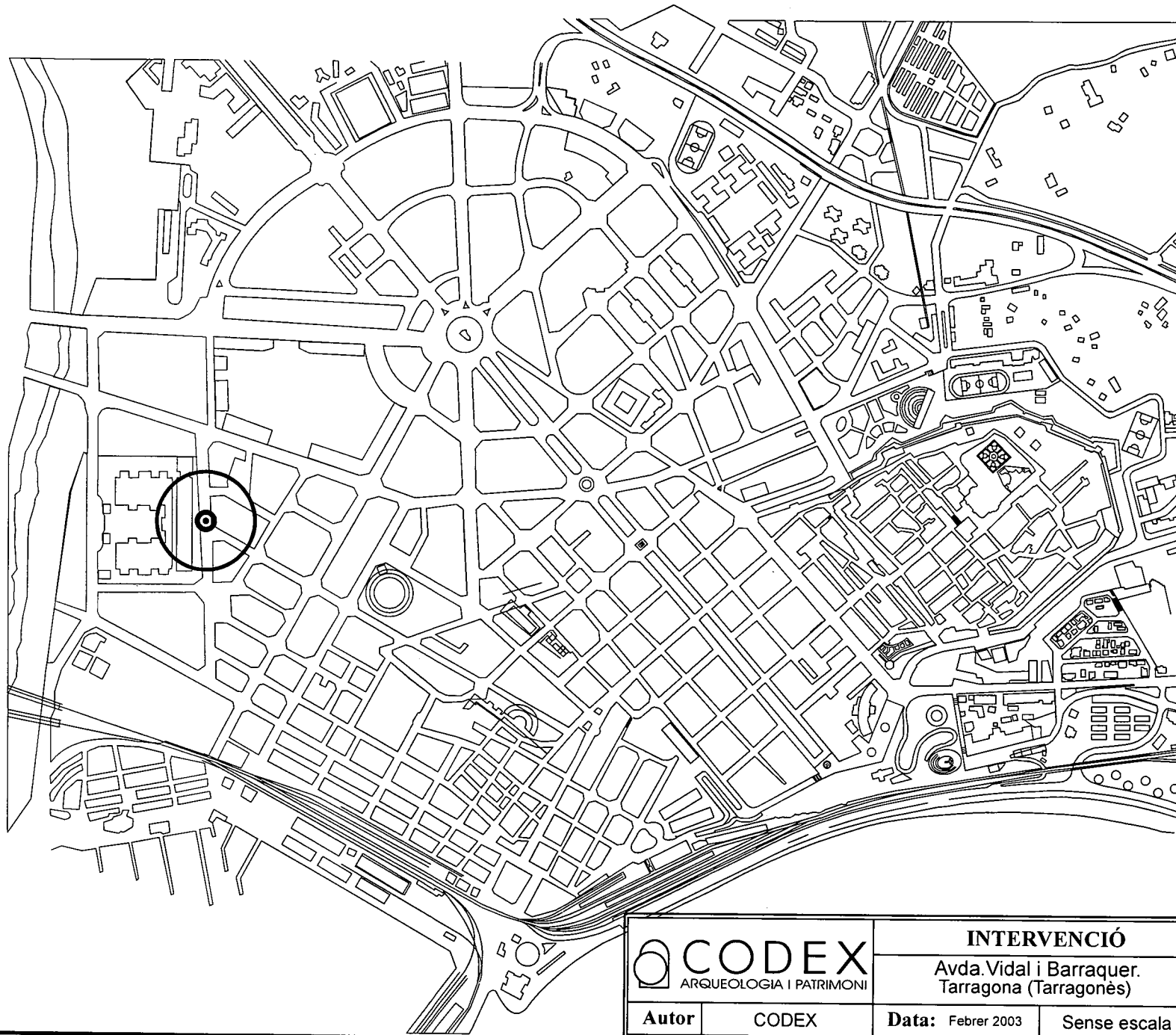

8

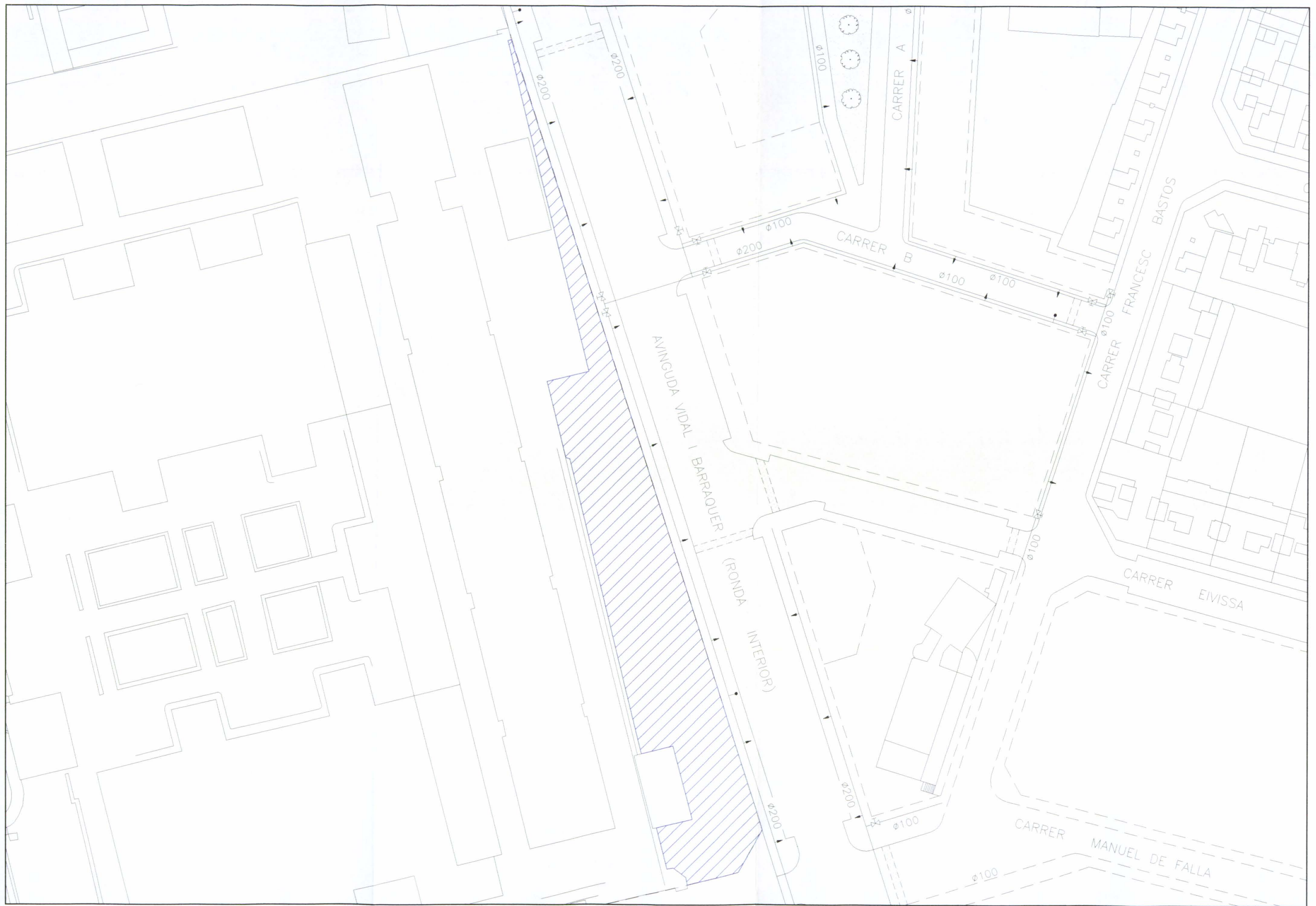
PLANIMETRIA

PLANIMETRIA

Núm.	Títol	Escala
1	Plànol de situació respecte a la trama urbana.	S/E
2	Plànol de situació respecte al parcel·lari municipal	1:1000
3	Planta de les estructures documentades	1:200

 CODEX ARQUEOLOGIA I PATRIMONI	INTERVENCIÓ		NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	Avda. Vidal i Barraquer. Tarragona (Tarragonès)		Plànol de situació respecte a la trama urbana	1
Autor	CODEX	Data: Febrer 2003	Sense escala	

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Susanna Adell

AUTOR

Rosa Palau

CODEX
ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

DIN A3 Escala: 1:1000

INTERVENCIÓ

Vorera Oest de l'avinguda Cardenal Vidal i Barraquer (Ronda interior)
Tarragona (Tarragonès)

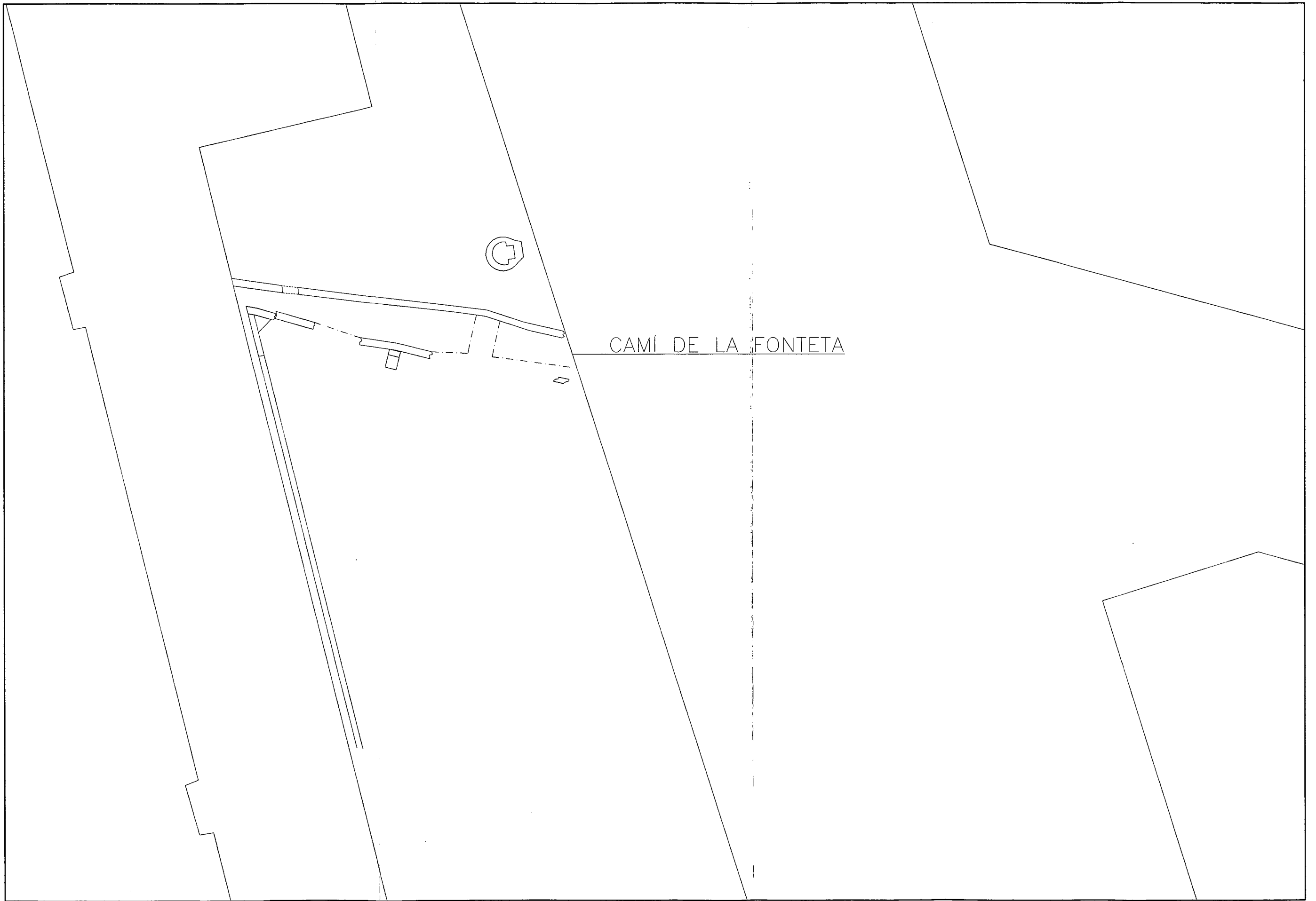
NOM DEL PLÀNOL

Plànol de situació

Data: Gener de 2003

Núm.

2

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Susanna Adell Chavarria

AUTORS

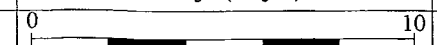
P. Aliende - F. Bosch

CODEX
ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

DIN A3 Escala: 1:200

INTERVENCIÓ

Vorera Oest de l'avinguda Cardinal Vidal i Barraquer (Ronda interior)
Tarragona (Tarragonès)

NOM DEL PLÀNOL

Planta de les estructures documentades

Data: Febrer 2003

Núm.

3